

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Pleacă din hotarele noastre!

„L-au rugat să treacă din hotarele lor.“

Isus vindecând îndrăciții a fost rugat să-și continue drumul, să nu mai rămână în părțile acelea. Aceasta întâmplare se repetă în fiecare moment. Isus ne face un mare bine — și pe urmă e poftit să părăsească casa, satul sau orașul, ba și hotarul acela.

Nu numai nerecunoștința, acest sentiment josnic în caracterul omului așa numit civilizat, este motivul gonirii lui Isus, după fiecare binefacere a lui, ci și alte considerații ne constrâng să-l îndepărtăm din societatea noastră. Căci dacă Isus pe toți îndrăciții din jurul nostru i-ar vindeca, cine ar fi tovarășul păcatelor noastre?! Dacă Isus ar alunga toți dracii care se

ascund în semenii noștri, dacă n'ar fi prezenți demonii fuduliei, avariției, mâniei, necumpătării, desfrâului și a lenei, atunci demonii din noi cu cine s'ar întovărășii?! Cum ar putea ei să-și înceapă munca lor distrugătoare?! Ar trebui să renunțe la noi căci n'ar afla ajutor de nicăiri pentru otrăvirea sufletului nostru. Dacă toți îndrăciții din jurul nostru ar fi vindecați, s'ar ofili și nădejtile păcătoase ale mele, ale singurului îndrăcit.

Pentru aceasta după fiecare gonire de draci și Isus este provocat să-și caute de drum. Căci lumea fără demoni ar fi foarte puțin interesantă și plictisitoare. N'ar fi în ea galante întâmplări,

n'ar fi tensiune de nervi gradată până la nebunie în lupta pentru existență, n'am auzi calomnii, bârfeli și pocniturile rachetelor de ironie, nu ne-ar înfiora veștile din gazete despre furturi și ucideri. Și ce-am face noi în lume așa de plictisitoare?!

Nouă ne trebuie senzații, vederi, curente și sentimente veșnic noi, nouă ne trebuie marea culărilor, nouă ne trebuie foc și ardere, cu liniște și cu uniformitatea culorii albe pe câmpii înzăpezite noi ce să facem?! Și pentru aceasta trebuie să plece dintre noi Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii, Singurul care ne-ar putea da fericire: Isus Hristos.

Irina Berinde

„Cred, Doamne, că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu.“

Cât de frumoasă și de puternică prin unitatea Ei e sfânta Biserică catolică exclamă toți cei ce au contemplat-o în frumusețea ei divină. Fiecare celulă din ființa Ei e înviorată de Centru, toate elementele stau în ascultare întregindu-se unele pe altele într'un tot armonios, realizând pacea cântată de îngeri, pacea pe care o rodește credința în Fiul lui Dumnezeu celui viu, pacea pe care o rodește dragostea. Sfântul Spirit locuște în Ea.

Această unitate cu toate darurile ce vin pe urma ei o face însuși Sf. Petru, etern ca însuși cuvântul Domnului în tot șirul de succesori de-alungul veacurilor, sf. Petru devenit *piatră* prin comunicarea puterii de cătră însuși Domnul, sf. Petru devenit fundamentul sf. Biserici. „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu!“ răspunde sf. Petru când, pe înălțimile care străjuiesc isvoarele Iordanului îi întreabă Domnul pe ucenici: „cine zic oamenii, că este Fiul omului? Cuvintele rostite de Petru i-au fost descoperite de Atotputernicul Tată căci nu era în măsura ființei pămâtenene a lui Petru să răspundă, buzele lui au rostit cuvinte dumnezești, afirmarea credinței desăvârșite, afirmare care să rămâie veacurilor.

Isus privea peste timpul omenesc: nouă luni îi mai stăteau înainte până la moarte — cu grija mare căta la cel care

în urma Lui trebuia să continue Biserica, să o întărească, să o amplifice. Atunci i-a zis lui *deosebindu-l dintre toți ucenicii*: „și Eu zic ție că tu ești Petru și pe această *piatră* voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea. Și ție îți voi da cheile împărăției cerurilor...“

Pe malurile Tiberiadei, de trei ori Domnul a lăsat să-i picure în auz stropii de rouă: „Simone al lui Iona, iubești-mă mai mult decât aceștia? Și de trei ori a răspuns Petru: „Doamne, tu toate le știi, tu știi că te iubesc.“ Și iar Isus de trei ori i-a zis: „Paște oile mele.“

Lui Petru, Domnul i-a incredințat să mărturisească tuturor popoarelor cuvintele de credință pe care i le-a mărturisit Lui, făcându-l să treacă prin strălucitele cetăți ale Ierusalimului și Antiohiei și să ajungă la Roma, centrul păgânismului, centrul imensului imperiu roman cu autoritate necontestată, cu influență quasi-planetară. Roma aceasta trebuia să devină centrul bisericii, centrul religiei. Această biserică nu cunoaște erezia căci sf. Petru, primul ei învățător orânduit de Domnul e *piatra, fundamentul credinței*. E timpul să-i audă sfintele clopote, clopotele adevăratei biserici toți care au rupt pactul cu sf. Petru, toți care se încapăținează a-l asculta, cei care nu l-au auzit până acuma.

Sfântul Petru îi așteaptă cu brațele deschise... el care are puterea de a lega și a deslega pe pământ, legare și deslegare ce i se confirmă în ceruri.

O. C.

Să învățăm dela alții și cele bune

nu numai cele rele. — Congresul profesorilor de filozofie dela noi într'un congres a cerut reducerea orelor de religie la școlile secundare, care apoi să fie înlocuite cu ore de filosofie.

Bisericile s'au ridicat protest împotriva acestei cereri, însă rezultatul a fost aproape nimica. La noi încă și azi se crede, că ucigând în ei credința, viitorii conducători ai destinelor țării vor produce mai mult, ca cei de azi „cari încă stau sub influența distrugătoare a vechilor superstiții.“ Așa la noi!

În alte locuri este altcum. Dovadă este cel mai nou ordin al lui Mussolini, care prescrie în toate școlile italiene Noul Testament. „Toți profesorii și învățătorii trebuie să citească Noul Testament. Ei sunt îndatorăți să tâlcuiască elevilor aceasta carte dumnezeiască și apoi să grijască, ca elevii părțile cele mai frumoase să le știe de-a rostul. Aceasta carte nu poate lipsi din nici o bibliotecă școlară, căci a rămas nouă și neatinsă împotriva secolelor trecute. Este cea mai mare și cea mai de lipsă carte, pentru că este dumnezeiască.

Guvernul național dorește prin aceasta, ca elevii și prin ei

sufletul poporului italian să găscă calea cea mai sigură, care va conduce patria la mărire."

Așa Mussolini și Italienii ! Ori nouă nu ne trebuie cale sigură, carea să ne conducă la ridicarea țării noastre, nouă ne trebuie elevi ucigași, elevi insoțiți în bande de hoși, în asociații revoluționare... *de aia reducem orele de religie !*

Mismar

Porțile iadului nu o vor birui.

Inimicii Bisericii lui Hristos — se pare că — din zi în zi se înmulțesc. Mulți sunt aceia, cari profetesc decăderea și apoi dispariția totală a Bisericii și a principiilor ei. Pentru acești oameni „culți“ cărora le derogă umilința și iubirea propovăduită de Biserică, cari se socotesc ei dumnezei, pentru acești oameni „noui“ aduc un exemplu vechiu.

Cred că Napoleon a fost atâta, cât oricare dintre ei. Și să vezi, ce s'a întâmplat cu el !

Când el cu vorbe dulci a voit să-l sfătuiască pe Piu al VII-lea, ca să transpună sediul papalității din Roma la Paris, unde apoi sub scutul puterii nemăsu-

rate a împăratului, asigurat împotriva atacurilor dușmane va putea să guverneze Biserica, Papa un cuvânt i-a răspuns : Comediant ! Puteți să vă închipuiți supărarea împăratului. „Eu comediant ?“ — popă, tu ai sfârșit ! Uită, aici este acest obiect de artă, care în miniatură reprezintă biserica sf. Petru ; cum în mii de bucăți îl voiu zdrobi prin o mișcare a mâinii mele, așa voiu zdrobi stă-

pânirea ta, Biserica ta și împărăția ta,“ cu aceste cuvinte a aruncat miniaturul, care s'a zdrobit în mii de bucăți. Papa cu demnitate, un singur cuvânt a răspuns : „tragediant“ și a părăsit sala.

Și Papa a ajuns încă în viață moartea împăratului de pe insula sta Elena. Și Papa trăiește și azi în urmașii săi, împărăția lui, Biserica, și azi stă neclintită, pentru că „porțile iadului nu o vor birui.“

Din Bunul Păstor.

I M N în cinstea Sf. Anton de Padova (13 Iunie)

Tu într'a Sfinților ceată măreață
Ești ca luceafărul de dimineață :
Sfântul minunilor, te chem cu dor :
O Sfinte Antoane, dă-mi ajutor !

Moarte, durere, nenorocire,
Nevoi... se'nlătură la a ta numire ;
Tu ești a relelor depărtător :
O Sfinte Antoane, dă-mi ajutor !

Buna ta inimă îndurătoare
La toate rugile dă ascultare ;
Tu ești al tuturor mijlocitor ;
O Sfinte Antoane, dă-mi ajutor !

P. F. M.

O lămurire cu privire la **Jubileul Anului Sfânt**. Fiind asaltați de un număr mare de credincioși cu întrebări, care ating prelungirea anului sfânt și pe aceasta cale dăm publicității, că Jubileul Anului Sfânt, prin Constituția Apostolică: „*Ouod superiore anno*” s'a prelungit pe un an întreg și anume afară de Roma, adeca beneficiile Jubileului se pot câștiga ori unde în lume.

Acest Jubileu s'a început a opta zi după Paști și ține până în Dumineca Tomii din anul 1935.

Condițiile sub care pot beneficia credincioșii de binefacerile anului sfânt încă nu s'au publicat din motivul, că abia acum se tipăresc la Roma normele speciale, cărora au să se conformeze riturile orientale ale Bisericii.

Aceste norme vor fi publicate în timpul cel mai apropiat. Deci nișcă răbdare!

Pelegrinajul oficial dela Mănăstirea Moiseiului va fi în 15 August — serbătoarea Adormirii Maicii Domnului — prezidând și cu aceasta dată Excelența Sa episcopul. Cum timpul fixat corespunde întru toate cliimei cam răcoroase de sub Pietros — avem ferma speranță, că credincioșii din Maramureș și din alte locuri vor găsi timp și osteneală pentru a cerceta cu aceasta ocazie Mănăstirea noastră, specific Maramureșană.

Pelegrinajul dela Bixad. Cu ocazia praznicului Sf. Apostoli Petru și Pavel maramureșenii și în special Sighetenii în număr mare vor lua parte la pelerinajul aranjat cu aceasta ocazie. — Procesiune numeroasă va pleca deja de Marți — pe jos — sub conducerea Reverendului *Ioan Mihalyi* teolog absolvent, iar Joi — în preziua praznicului va pleca o alta procesiune cu autobus, ca să cerșască ha-

rul de sus prin mijlocirea Prea curatei Vergure dela Bixad.

Prezența Excelenței Sale Episcopului Diecezan dă un fast deosebit vechiului loc de închinare, unde an de an, zeci de mii de credincioși merg, să caute mângăiere în năcăzurile lor.

Logodnă. Cu bucurie anunțăm cetitorii noștri, că Domnul *Mihalyi Ioan* teolog absolvent din Sighet în ziua de 23 Iunie s'a logodit cu Dșoara *Elisabeta Chira*, tot din Sighet. Felicitările noastre.

† **Mulțumită**. Mulțumim tuturor acelora, cari cu ocaziunea morții mult iubitului și neuitatului nostru soț și tata protopop *Iuliu c. Dragoș* din Vad — întâmplată în 25 Mai ne-au adus mângăiere prin prezenta lor la înmormântare și prin condoleanțele exprimate verbal ori în scris.

Familia Dragoș.

Calendar săptămânal.

1 — 7 Iulie 1934.

1. Dumineca V-a d. Rusalii. Ap. Rom. 10, 1.
Ev. Mat. 8, 5, Cosma și Damian 303
2. Luni Vesmânt. Mariei
3. Marți M. Iacint † 107
4. Mercuri Ep. Andrei † 720
5. Joi C. Marta
6. Vineri Sisoe
7. Sâmbătă C. Toma Mal

Vara se întâmplă de multe ori furtuni. Vremea frumoasă deodată se schimbă în vifor.

Dar este oare ceva mai schimbăcios în lume, decât tine creștine?

Odată ești voios și bun cu toți, altădată posomorit și gata la ceartă cu toți. Uneori ești creștin bun, cu grijă la suflet, alteori injuri, te îmbeși, furi și alte rele faci. Cu altă vorbă: când îți place slujești lui Dumnezeu, când nu, nu.

Este însă un rău și mai mare. Unii oameni cred, că pot sluji în aceeași vreme la doi domni: și lui Dzeu și Diavolului. La biserică ascultă liturghia, la crâjmă fac vecerne. La biserică se roagă, afară injură. Se înfrână dela carne în post dar se îmbată cu beutură. Se roagă peste zi lui Dzeu dar noaptea fac necurății. (Calend. B. C. - Bixad)